

Интервю на ръководителя на Министерството на Външните Работи на Русия Сергей Лавров по случай 55-та годишнина на председателя на ОВЦС митрополит Волоколамски Иларион

Министърът на външните работи на Руската Федерация даде интервю на телевизионния канал „Русия 24“.

–Председателят на Отдела за външни църковни връзки към Московската Патриаршия митрополит Волоколамски Иларион скоро ще отбележи своя юбилей. Често го наричат Ваш църковен „аналог“. Как Ви се струва, в наши дни Руската Православна Църква нуждае ли се от свое МВНР?

- Името „Отдел за външни църковни връзки“ говори за това, че митрополит Иларион поддържа контакти със своите многочислени партньори. Каноническата територия на Руската Православна Църква е в пъти по-голяма от тази на Русия. Например Украинската Православна Църква

притежава голяма автономия. Даже контактите с нея изискват уменията да се общува с външни партньори.

Тази длъжност включва поддържането на връзки с Поместните Православни и други християнски църкви (включително и Ватикана, с него владика Иларион има редовни контакти), а също така и с нехристиянските вероизповедания. Ние не само приветстваме такъв тип диалог, но и активно го подкрепяме. Съществува цял ред междудържавнически и междуправителствени механизми, чиято мисия е в това се развива диалог между цивилизациите. Съществува даже специална структура в ООН – Алианс на цивилизациите, който е оглавен от бившия външен министър на Испания. Тази структура организира контактите за развиване на междуконфесионалното и междуетническо съгласие. Тук Руската Православна Църква има какво да предложи. Тя е една от най-активните страни в това поприще на междучивилизационно и междуконфесионално съгласие.

Още един пример за взаимодействие между светските и църковни представители е провежданата веднъж на две години от Междупарламентарния съюз и Генералния секретар на ООН Световна конференция за междурелигиозен и междуетнически диалог. Следващата такава конференция трябва да се състои през май 2022 г. в Санкт Петербург. Активно ще работим с Руската Православна Църква, за да осигурим правилен подход към определени актуални въпроси и за да използваме този форум като трибуна за ценностите, отразяващи православните идеали, които са достатъчно търсени в наши дни.

Митрополит Иларион е човек с много таланти: композира, пише книги, изповядва хора, служи Литургии, активно участва в службите. Как Вие бихте го оценили именно като църковен „министър на външните работи“?

Като много талантлив човек. Талантливият човек е талантлив във всичко – не само в хобитата си, но и в основната си дейност. Смятам, че митрополит Иларион достойно продължава делото на своя предшественик на този пост.

Ние тясно си сътрудничим от много години. За целта съществува отдавна създадена Работна група за сътрудничество между МВнР на Русия и Руската Православна Църква. От наша страна участва държавен секретар на Министерството Е.С.Иванов. Периодично се срещаме с митрополит Иларион и Светейшия Патриарх Кирил.

Ние имаме много съвместни проекти. Един от най-актуалните е предприемането на конкретни стъпки за защитата на християните, най-вече в Близкия Изток и Северна Африка. Заедно с Отдела за външни църковни връзки не за първа година провеждаме „на терен“ мероприятия на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (OSCE), Съвета на ООН по правата на

човека, специален форум за подкрепа на християните. В него участват партньори от Ватикана – Светия престол, външните министри на Армения, Унгария, Беларус, Ливан и други държави, които виждат опасност за по-нататъшния нормален, спокоен и безопасен живот на християните в Близкия Изток. Стотици хиляди от тях емигрираха след като там започнаха да насаждат „демократия”. Първо в Ирак, после в Либия, в Сирия. Християнското население страда особено много от сирийския конфликт. Сирийската Арабска Република е една от люлките на християнството.

Необходимо е да дадем гласност, за да може международната общественост не само да обърне внимание на проблема, но и да предприеме конкретни мерки, пресичащи преследването на християни. Това е изключително важно. Но ето как колегите на запад се отнасят към този въпрос... Независимо от това, че голяма част от населението там е християнско, вече седма година не можем да приемем документ в рамките на ОССЕ – декларацията против ислямophobia и християнофобия, която би дала възможност гласът на международната общественост, искащ да защити християните и мюсюлманите, да бъде чул. Предложихме това отдавна, още с приемането на Декларацията за недопускане на антисемитизма. Обозначихме необходимостта от последователност, да не бъдат допускани никакви фобии в отговор на религиозните убеждения на хората. Засега „просветеният” Запад бави инициативата. Но аз съм сигурен, че заедно с Руската Православна Църква, с Отдела за външни църковни връзки, с владика Иларион ние ще постигнем резултат.

Аз го попитах дали има много завистници. Той ми отговори, че са много. Ами много ли завистници има Руската Православна Църква? Каза, че са достатъчно. Започна да говори за Украйна, за Константинополския патриарх. В този контекст може да сравним, как на него му се отразява натискът и как се отразява на Вас. Каква е Вашата преценка – тежко ли му е на тази длъжност в наши дни, в контекста на украинския разкол?

На повърхността това се представя като движение за правото на всеки православен народ да може да избира. Ние всички много добре знаем как беше създадена „Православната църква на Украйна” (ПЦУ). Това не е само инициатива на Константинополския патриарх Вартоломей – тя е директно продиктувана от САЩ. Те, реално погледнато, не го крият. Специалният посланик по въпроса за вероизповеданията правеше неща, абсолютно противоположни на мандата му: подриваше свободата на вероизповеданията, налагайки организационни параметри (изразявайки се на бюрократичен език) на различните Поместни Църкви. Разрушавайки единството на Антиохийската Църква, той се опита да откъсне от нея православните ливанци. Същото се случва и в каноничните територии на Сръбската Православна Църква.

Ние много добре разбираме, че действията на Константинопол, които са директно манипулирани от Вашингтон, нямат нищо общо с идеалите на Православието - с онези традиции, на чиято основа винаги е било организирано взаимодействието на Поместните Църкви. Сега то бива грубо нарушавано. Това е натиск в значението на това, че са нужни усилия за противопоставянето на подобен тип абсолютно неприемливи действия. Напълно подкрепяме Руската Православна Църква.

Ние имаме много проекти с участие на наши сънародници. Енориите на Руската Православна Църква в чужбина се грижат за огромно количество енориаши. Това е една допълнителна възможност хората, които искат да запазят връзката си с Родината, да бъдат подкрепяни, в допълнение на това, което правим по светска линия чрез нашите посолства, консулства, руски културни центрове зад граница. Освен всичко останало, те помагат връзката с Руската Православна Църква да бъде запазена.

Какво е личното ви впечатление от митрополит Иларион като човек, ако сте имали възможност да общувате извън официалните мероприятия?

Той е ерудиран, изключително добре възпитан човек. Той е много спокоен. Важно качество за работата на този пост е да не показваш емоциите си. Сигурен съм, че много ситуации са били силно емоционални за него. Той ми е много ми е симпатичен като събеседник. Умен, мислещ. Винаги така разбира ситуацията, че или ще открие подход, или изход от нея, който да отговаря на интересите на Руската Православна Църква. Стараем се да действаме по подобен начин и на нашето дипломатическо поприще. Мисля, че можем да се наречем приятели.